

ምዕራፍ 2

እናንተ እፍረት የሌላችሁ ሕዝብ ሆይ፤

2 ፤ ትእዛዝ ሳይወጣ፤ ቀኑም እንደ ገለባ ሳያልፍ፤ የእግዚአብሔርም ቋጣ ትኩሳት ሳይመጣባችሁ፤

የእግዚአብሔርም ቋጣ ቀን ሳይደርስባችሁ ተሰብስቡ፤ ተከማቹም።

3 ፤ እናንተ ፍርዱን የጠበቃችሁ የምድር ትሑታን ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ፈልጉ፤ ጽድቅንም ፈልጉ፤ ትሕትናንም ፈልጉ፤ ምናልባት በእግዚአብሔር ቋጣ ቀን ትሰወሩ ይሆናል።

4 ፤ ጋዛ ትበረበራለች፤ አስቀሎናም ባድማ ትሆናለች፤ አዞንንም በቀትር ወደ ውጭ ያሳድዱአታል፤ አቃሮንም ትነቀላለች።

5 ፤ በባሕር ዳር ለሚኖሩ ለከሊታውያን ሕዝብ ወዮላቸው! የፍልስጥኤማውያን ምድር ከነዓን ሆይ፤

የእግዚአብሔር ቃል በእንተ ላይ ነው፤ የሚቀመጥብህም ሰው እንዳይኖር አጠፋሃለሁ።

6 ፤ ቀርጤስም የእረኞች መኖሪያና የመንጎች በረት ይሆናል።

7 ፤ የባሕሩም ዳር ለይሁዳ ቤት ቅሬታ ይሆናል፤ በዚያም ይሰማራሉ፤ አምላካቸው እግዚአብሔር

ይጐበኛቸዋልና፤ ምርኮአቸውንም ይመልሳልና በአስቀሎና ቤቶች ውስጥ ማታ ይተኛሉ።

8 ፤ በሕዝቤም ላይ ያላገጡባትን፤ በድንበራቸውም ላይ እየታበዩ የተናገሩባትን የሞግብን ማላገጥና የአሞንን ልጆች ስድብ ሰምቻለሁ።

9 ፤ ስለዚህ የእስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ ሕያው ነኝና በእርግጥ ሞግብ እንደ ሰዶም፤ የአሞንም ልጆች እንደ ገሞራ፤ የሳማ ስፍራና የጨው ጉድጓድ ለዘላለምም ምድረ በዳ ሆነው ይኖራሉ፤ የሕዝቤም ቅሬታ ይበዙብዛቸዋል፤ ከወገኔም የተረፉት ይወርሱአቸዋል።

10 ፤ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ አላግጠዋልና፤ እየታበዩም ተናግረዋልና ይህ ስለ ትዕቢታቸው ያገኛቸዋል።

11 ፤ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የተፈራ ይሆናል፤ የምድርንም አማልክት ሁሉ ያከሳቸዋል፤ በአሕዛብም ደሴቶች ሁሉ ላይ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ በስፍራቸው ሆነው ለእርሱ ይሰግዳሉ።

12 ፤ እናንተም ኢትዮጵያውያን ደግሞ፤ በሰይፌ ትገደላላችሁ።

13 ፤ እርሱም በሰሜን ላይ እጁን ይዘረጋል፤ አሦርንም ያጠፋል፤ ነነዌንም ባድማ፤ እንደ በረሃም ደረቅ ያደርጋታል።

14 ፤ መንጎችም የምድርም አራዊት ሁሉ በውስጥም ይመሰጋሉ፤ ይብራና ጃርት በዓምዶች መካከል ያድራሉ፤ ድምፃቸው በመስኮቶች ይጮኻል፤ የዝግባም እንጨት ሥራ ይገለጣልና በመድረኮች ላይ ጥፋት ይሆናል።

15 ፤ ተዘልላ የተቀመጠች፤ በልብም። እኔ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም ያለች ደስተኛይቱ ከተማ ይህች ናት፤ አራዊት የሚመስጉባት ባድማ እንዴት ሆነች! በእርስዋ በኩል የሚያልፈው ሁሉ እጁን እያወዛወዘ ያፍቀጫል።